

Ngày 2 tháng 12 năm 2024

Hê-bơ-rơ 10:27-31 (1)

Chủ đề: *Ai đã phạm luật pháp Môi-se, nếu có hai ba người làm chứng, thì chết đi không thương xót, huống chi kẻ giày đạp Con Đức Chúa Trời, coi huyết của giao ước, tức là huyết mà mình nhờ nên thánh, là ô uế, lại khinh lờn Đức Thánh Linh ban ơn, ...*

Trọng tâm: Trong ngôn ngữ Hê-bơ-rơ và cũng là ngôn ngữ của Đức Chúa Trời ban cho loài người cả trên thiên đàng và trên đất này, thì chữ Lời (lời nói) còn có nghĩa là *hạt giống, dòng dõi, sự giả*. Lời của Đức Chúa Trời kể tự Đức Chúa Trời và đại diện cho ý tưởng của Đức Chúa Trời đối với loài người, mà thiên sứ cũng được gọi là *loài người*, tức là linh hồn, là A-đam. *Con một* có nghĩa là *con trưởng, con kế tự*. Lời của Đức Chúa Trời không bao giờ thay đổi như Đức Chúa Trời không bao giờ thay đổi, vì thế cho nên khi người nào chà đạp Luật pháp của Đức Chúa Trời, tức là chà đạp Lời của Đức Chúa Trời, mà Đức Chúa Jê-sus Christ là Con một của Đức Chúa Trời và Danh Chúa Jê-sus được xưng là Lời Đức Chúa Trời. Khi người nào phá hủy Luật pháp của Đức Chúa Trời, người ấy phá hủy sự sống của chính mình, vì Đức Chúa Trời dùng Lời của Ngài để tạo nên muôn vật và ban sự sống cho muôn vật. Đức Chúa Trời là sự yêu thương, nên Đức Chúa Trời đã ban cho loài người, tức là A-đam quyền cai trị muôn vật mà Đức Chúa Trời đã tạo nên trên đất này. Để bảo vệ sự sống cho loài người, thì Giê-hô-va Đức Chúa Trời đã ban cho A-đam Luật pháp của Ngài, vì Lời của Đức Chúa Trời tức là Luật pháp, là mạng lệnh, là điều răn để loài người tuân theo các mạng lệnh và các điều răn của Đức Chúa Trời mà bảo vệ sự sống mình. Vì Đức Chúa Trời biết ma quỷ, là kẻ đã chống nghịch lại sự cai trị của Đức Chúa Trời, sẽ tìm cách lừa dối loài người, để khiến loài người vi phạm Luật pháp của Đức Chúa Trời như nó đã phạm mà sa vào án phạt đời đời, nên Đức Chúa Trời ban Luật pháp của Ngài cho loài người ấy sự tốt lành và cũng là để thử thách loài người xem người nào thật sự kính sợ Đức Chúa Trời và yêu mến Ngài, thì linh hồn người đó sẽ được sự sống đời đời, đó là sự công bình của Đức Chúa Trời. Khi chúng ta vốn là nạn nhân của tội lỗi của A-đam, là người được tạo nên trước nhất ở trên đất này, đang ngồi trong bóng của sự chết, thì Đức Chúa Trời đã sai Con một của Ngài, là Đức Chúa Jê-sus Christ đến thế gian này để cứu chuộc chúng ta qua chính sự sống của Ngài, hầu cho chúng ta học theo Ngài và làm theo Ngài, thì chúng ta sẽ nhận được giá cứu chuộc của Đức Chúa Trời. Khi chúng ta nhận sự cứu chuộc, thì chúng ta được phục hồi quyền làm con của Đức Chúa Trời và chúng ta cũng sẽ làm chứng về Đức Chúa Jê-sus Christ cho những người khác, là những người chưa nhận được giá cứu chuộc sự sống cho linh hồn mình. Đức Chúa Trời không muốn loài người phải chết, nhưng Ngài muốn loài người ăn năn tội lỗi mình và vâng phục Luật pháp trọn vẹn của Ngài, để được nên thánh, được sự sống lại và sự sống đời đời trong Đức Chúa Trời, đó là ân điển của Đức Chúa Trời ban cho loài người chúng ta hết thấy.

Kinh Thánh tham khảo: Sáng thế ký 2; Xuất Ê-díp-tô Ký Lê-vi ký 18; Ê-xê-chi-ên 18;

Ngày 3 tháng 12 năm 2024

Hê-bơ-rơ 10:27-31 (2)

Chủ đề: *Ai đã phạm luật pháp Môi-se, nếu có hai ba người làm chứng, thì chết đi không thương xót, huống chi kẻ giày đạp Con Đức Chúa Trời, coi huyết của giao ước, tức là huyết mà mình nhờ nên thánh, là ô uế, lại khinh lờn Đức Thánh Linh ban ơn, thì anh em há chẳng tưởng rằng người ấy đáng bị hình rất nghiêm đoán phạt hay sao?*

Trọng tâm: Trong giao ước Cựu, khi có người làm chứng về sự phạm tội thì kẻ nào, thì kẻ đó phải chịu sự phán xét của thầy tế lễ thượng phẩm và phải bị ném đá chết, nếu người đó phạm tội đến nỗi chết. Nhưng trong giao ước, dù không có người làm chứng về tội lỗi người ta đã phạm trong sự kín giấu, thì Đức Thánh Linh cũng biết, vì Ngài là Đấng Biết và làm chứng, sẽ phán xét kẻ đó, dù kẻ phạm tội đó vẫn sống, nhưng linh hồn kẻ đó đã bị phán xét rồi, như Chúa Jê-sus đã phán: *Vả, Đức Chúa Trời đã sai Con Ngài xuống thế gian, chẳng phải để đoán xét thế gian đâu, nhưng hầu cho thế gian nhờ Con ấy mà được cứu. Ai tin Ngài thì chẳng bị đoán xét đâu; ai không tin thì đã bị đoán xét rồi, vì không tin đến Danh Con một Đức Chúa Trời*. Danh Chúa Jê-sus được xưng là Lời Đức Chúa Trời, trong Lời của Đức Chúa Trời có sự sống, mà huyết là bóng về sự sống mà Lẽ thật là Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời, cũng có nghĩa bóng là huyết của Đức Chúa Jê-sus Christ vậy. Nếu người nào nói mình tin Chúa mà không nhận được Lẽ thật, không nhận biết Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời, thì người ấy chưa nhận được sự sống lại cho linh hồn mình và người ấy chưa được nên thánh, người ấy không thể hiểu được ý nghĩa của Lời Đức Chúa Trời. Vậy nên, Đức Thánh Linh đã qua sự đổ Phao-lô mà cảnh báo hết thấy loài người rằng: *Vậy, đang khi còn có lời hứa cho vào sự yên nghỉ Chúa, hãy lo sợ, kẻo trong chúng ta có ai bị trừ ra chăng. Vì tin lành này đã rao truyền cho chúng ta cũng như cho họ; những lời họ đã nghe không ích chi hết, vì trong khi nghe, chẳng lấy đức tin nhận lời đó thuộc về mình*. Sự lo sợ cũng có nghĩa là mọi người tin Chúa phải nhận biết trách nhiệm của mình, là phải ra khỏi bóng của sự chết mà đến với sự sáng thật của Lời Đức Chúa Trời, hầu cho người đó được Đức Thánh Linh thắp sáng ngọn đèn của Ngài nơi linh hồn mình bằng quyền phép của Lẽ thật. Vì chúng ta được cứu chuộc bởi Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời chứ không phải bởi lời cầu nguyện tiếp nhận Đức Chúa Jê-sus Christ mà không được nuôi dưỡng, dạy dỗ bằng Luật pháp thánh khiết và công bình của Đức Chúa Trời. Nếu người tin Chúa không tuân theo các mạng lệnh cùng các điều răn của Đức Chúa Trời, thì linh hồn người đó không thể nhận biết Lẽ thật được. Vì ngoài Đức Thánh Linh ra, người ta không thể biết Lẽ thật và nếu người nào không biết Lẽ thật thì linh hồn người đó không thể sống lại được.

Kinh-Thánh tham khảo: Giảng 3; 1 Cô-rinh-tô 6; Hê-bơ-rơ 4;

Ngày 4 tháng 12 năm 2024

Hê-bơ-rơ 10:30-31

Chủ đề: *Vì chúng ta biết Đấng đã phán rằng: Sự trả thù thuộc về Ta; Ta sẽ báo ứng, ấy là Lời Chúa phán. Lại rằng: Chúa sẽ xét đoán dân mình.*

Trọng tâm: Đức Chúa Trời là Đấng công bình, Ngài đã phán rất rõ ràng: *Vì Ta là Giê-hô-va Đức Chúa Trời người, tức là Đức Chúa Trời kỳ tà, hề ai ghét Ta, Ta sẽ nhân tội tổ phụ phạt lại con cháu đến ba bốn đời, và sẽ làm ơn đến ngàn đời cho những kẻ yêu mến Ta và giữ các điều răn của Ta*. Người chớ lấy Danh Giê-hô-va Đức Chúa Trời người mà làm chơi, vì Đức Giê-hô-va chẳng cầm bằng vô tội kẻ nào lấy Danh Ngài mà làm chơi. Ngày sau rốt này, rất nhiều người tin Chúa, kể cả những người mang danh là mục sư, đã lấy Danh Chúa mà làm chơi, nghĩa là họ coi nhẹ Danh Đức Chúa Trời, khi họ tự bịa ra các luật định, bịa ra Đức Chúa Trời ba ngôi, tự mình cắt nghĩa sai và phớt bỏ giá trị của Luật pháp mà Giê-hô-va Đức Chúa Trời đã ban cho loài người qua tô-tô của Ngài, là Môi-se. Đức Chúa Trời phán rõ ràng, các Lời đã được phán ra khỏi miệng của Ngài, sẽ chẳng trở về luống nhưng, mà chắc sẽ làm trọn điều Ngài muốn và Ngài sẽ ghi tạc Luật pháp của Ngài vào trong lòng và trong trí của họ. Nhưng bọn người mang danh là người giảng Tin lành thì dạy người ta rằng, luật pháp của Đức Chúa Trời đã cũ rồi, ngày nay Đức Chúa Trời đã ban ân điển cho chúng ta qua Con một của Ngài, nên người ta không cần phải giữ Luật pháp nữa, bởi Luật pháp không làm trọn chi hết! Họ đã bắt chước nhau mà nói như vậy và dạy các tín lý đó cho những người trong hệ thống của mình, ấy chẳng phải là họ đang lấy Danh của Chúa mà làm chơi hay sao? Vì sự mưu luận của Đức Giê-hô-va là không thể dò, nên sự phán xét của Đức Chúa Trời không xảy ra ngay lập tức khi người ta vừa phạm tội, nên những kẻ vô tín đó tự cho rằng các lời họ đã nói đó là đúng, nên họ không sợ hãi. Họ không nhìn vào Lời Đức Chúa Jê-sus đã phán rằng, sự phán xét của Ngài sẽ được thi hành trong kỳ sau rốt, là khi Hội-Thánh của Ngài được cất về thiên đàng, còn những người phạm tội đó bị bỏ lại trên đất này, thì bấy giờ họ sẽ biết. Đức Chúa Trời đã không phán xét kẻ phạm tội ngay người ta phạm tội, vì Đức Chúa Trời tiếp tục tìm kiếm cho Ngài một dòng dõi thánh, một nước thầy tế lễ, vì thế cho nên mọi người tin Chúa phải nhận biết trách nhiệm của mình trước Luật pháp trọn vẹn mà Đức Chúa Jê-sus Christ đã đến thế gian này để làm cho được vững lập, vì trong Luật pháp được chép thành văn tự đó có sự sống, nghĩa là có Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời, Nhưng chỉ những người nào yêu mến Lời Đức Chúa Trời thì mới được biết mà thôi.

Kinh Thánh tham khảo: Xuất Ê-díp-tô Ký 20; Ma-thi-ơ 5; Giảng 14;

Chủ đề: *Vậy chớ bỏ lòng dạ đi mình, vốn có một phần thưởng lớn đã để dành cho.*

Vì anh em cần phải nhịn nhục, hầu cho khi đã làm theo ý muốn Đức Chúa Trời rồi, thì được như lời đã hứa cho mình.

Trọng tâm: Phần nhiều người tin nhận Chúa là để được linh hồn mình thoát khỏi sự chết, nhưng được sự sống nơi thiên đàng. Thoạt nghe có vẻ như hợp lý, vì Lời Chúa có chép. Nhưng Lời Chúa không dừng lại điểm này, vì mục đích Đức Chúa Trời tạo nên loài người là để tìm cho Ngài một dòng dõi thánh, một nước thầy tế lễ và như vậy, nếu người tin Chúa không biết Lễ thật, thì ngọn đèn của Đức Giê-hô-Va nơi người ấy vẫn còn tắt, như mắt vẫn mù, tai vẫn điếc, miệng vẫn còn cảm trước các lời thuộc về Đức Chúa Trời, mà linh hồn của người tin Chúa phải được thấy, phải được vào Nước Đức Chúa Trời và phải được nên thánh, là tiêu chuẩn cơ bản mà linh hồn người tin Chúa phải có, phải đạt được. Áp-ra-ham đã hỏi Đức Giê-hô-Va rằng: *Lạy Chúa Giê-hô-va, bởi cớ chi tôi biết rằng tôi sẽ được xứ này làm sản nghiệp?* Đức Giê-hô-Va phán với người rằng: *Người hãy bắt đem cho ta một con bò cái ba tuổi, một con dê cái ba tuổi, một con chiên đực ba tuổi, một con cu rừng và một con bò câu con.* Nghĩa là Áp-ra-ham phải sở hữu được *Lễ thật (bò), Luật pháp văn tự (dê cái), lời tiên tri (cu rừng), lời tiên tri và tri thức được phán bởi các đấng tiên tri (bò câu).* Người tin Chúa phải sở hữu, tức là được kế tự, được sự hiểu biết Luật pháp trọn vẹn của Đức Chúa Trời, cùng nhận biết ơn tiên tri và sự tri thức, là những sự đã được chép trong Kinh-Thánh, song người bình thường đọc mà không thể hiểu được. Lời của Đức Chúa Trời còn được gọi là ma-na đang giấu kín, là nước hằng sống, là bánh hằng sống, bỏ lại linh hồn và trang bị các thứ ơn thuộc về Đức Thánh Linh, nhờ đó mà linh hồn người đó mới có thể hầu việc Đức Chúa Trời bằng tâm thần và bằng Lễ thật, để nhờ đó mà linh hồn đó được là một dân thánh, một nước thầy tế lễ của Đức Chúa Trời. Sự cứu chuộc nghĩa là sự được mua chuộc lại những sự vốn thuộc về Đức Chúa Trời, mà A-đam, là người đầu tiên được Đức Chúa Trời tạo nên trên đất này đã có trước khi người phạm tội ăn trái của cây biết điều thiện và điều ác. Khi người tin Chúa sống theo sự dắt dẫn của Đức Thánh Linh, người đó phải được tôi luyện, được luyện lọc trong mọi hoàn cảnh và trong mọi hoàn cảnh, Đức Thánh Linh sẽ thêm ơn thuộc linh cho những người đó, để người đó có thể làm được chức vụ làm chứng cho Đức Chúa Jê-sus Christ, chứ không phải là người nói lại những sự đã chép trong Kinh-Thánh như các hệ thống nhà thì vẫn đang làm, mà người ta không thể thấy được quyền phép của Tin lành Nước Đức Chúa Trời. Chúa Jê-sus phán: *Còn các người cũng sẽ làm chứng về Ta, vì các người đã ở cùng Ta từ lúc ban đầu vậy.* Danh Chúa Jê-sus được xưng là Lời Đức Chúa Trời, người tin Chúa phải biết Lời Chúa từ sách Sáng thế ký cho tới Khải huyền và phải nhận biết Nước Đức Chúa Trời được giấu trong các sách của Môi-se, là những sự Đức Giê-hô-Va đã tỏ cho Môi-se chép xuống, là Đá góc quý báu, là Đá đã thử nghiệm, là Nền bền vững. Kinh-Thánh tham khảo: Sáng thế ký 15; Ê-sai 28; Giăng 15;

Chủ đề: *Thật ít lâu nữa, thì Đấng đến sẽ đến; Ngài không chậm trễ đâu. Người công bình của Ta sẽ cậy đức tin mà sống, nhưng nếu lui đi thì linh hồn Ta chẳng lấy làm đẹp chút nào. Về phần chúng ta, nào phải là kẻ lui đi cho hư mất đâu, bèn là kẻ giữ đức tin cho linh hồn được cứu.*

Trọng tâm: Nếu không có đức tin thì không có thể nào ở cho đẹp ý Đức Chúa Trời, nhưng nếu người tin Chúa mà không được nghe Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời, tức là Lễ thật, thì đức tin của người đó không được gây dựng và không thể nhận biết các ơn thuộc linh dành cho linh hồn của người ấy. Sự tin của xác thịt không có ích chi hết, vì tâm trí xác thịt của người ta không thể nghe được, không thể thấy được những sự sâu nhiệm bên trong Lời của Đức Chúa Trời đã chép trong Kinh-Thánh. Đức tin là thuộc về linh hồn, là chức năng thuộc về Đức Thánh Linh ban cho linh hồn đã được chuộc lại cho Ngài. Vì thông qua đức tin mà linh hồn người tin Chúa được kết nối với Đức Thánh Linh và được hiểu biết những sự thuộc về Đức Thánh Linh và qua đức tin mà tâm trí của người tin Chúa được dạy dỗ, được cai trị và được dắt dẫn để hiểu được ý muốn của Đức Chúa Trời và có sức lực để làm theo Lễ thật, là những sự xác thật của người ta không thể hiểu được. Đức Chúa Jê-sus Christ đã phán: *Quả thật, quả thật, Ta nói cùng người, nếu một người chẳng nhờ nước và Thánh Linh mà sanh, thì không được vào nước Đức Chúa Trời. Hễ chi sanh bởi xác thịt là xác thịt; hễ chi sanh bởi Thánh Linh là thần. Chớ lấy làm lạ về điều Ta đã nói với người: Các người phải sanh lại.* Để tái sanh linh hồn mình, người tin Chúa phải tìm đến với Đức Thánh Linh, nghĩa là phải ra khỏi nơi tối tăm, tìm đến nơi có sự sáng thật của Lời Đức Chúa Trời, như Kinh-Thánh đã chép: *Cho nên có chép rằng: Người đang ngủ, hãy thức, hãy vùng dậy từ trong đám người chết, thì Đấng Christ sẽ chiếu sáng người.* Và: *Nhưng anh em là dòng giống được lựa chọn, là chức thầy tế lễ nhà vua, là dân thánh là dân thuộc về Đức Chúa Trời, hầu cho anh em rao giảng nhân đức của Đấng đã gọi anh em ra khỏi nơi tối tăm, đến nơi sáng láng lạ lùng của Ngài;* Sự sống của người tin Chúa do Đức Chúa Trời quyết định và không có người nào biết ngày giờ Đức Chúa Jê-sus Christ trở lại để đón Hội-Thánh của Ngài, nhưng sự sống của người ta là thuộc về sự cai trị công bình của Đức Chúa Trời, vậy nên người tin Chúa phải luôn sẵn sàng về những điều kiện mình phải đạt cho được sự sống đời đời trong Đức Chúa Jê-sus Christ, như Áp-ra-ham phải có đủ những con sinh tế dâng lên cho Đức Chúa Trời vậy, để trong bất kỳ khi nào Chúa đón người nào, thì linh hồn người đó phải nhận được sự cứu chuộc của Đức Chúa Trời, nên mọi người phải giữ vững đức tin của mình. Kinh-Thánh tham khảo: gióp 33; Ê-phê-sô 5; 1 Phi-e-rơ 2;

Chủ đề: *Vả, đức tin là sự biết chắc vững vàng của những điều mình đang trông mong là bằng cớ của những điều mình chẳng xem thấy.*

Trọng tâm: Nguyên văn câu này là: *Bây giờ đức tin là thực chất căn bản của những điều (linh hồn) mình đang trông mong, là bằng chứng của những sự mình không nhìn thấy (bằng con mắt của xác thịt).* Thực chất căn bản là Lễ thật, là Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời, là Lời mà Giê-hô-Va Đức Chúa Trời đã nói qua môi miệng Ngài để tạo nên muôn vật, ban sự sống và duy trì sự sống cho muôn vật. Vì linh hồn chúng ta được cứu chuộc là bởi quyền phép của Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời, chứ không bởi lời cầu nguyện theo thủ tục tiếp nhận Đức Chúa Jê-sus Christ như người ta đã nghĩ. Giê-hô-Va Đức Chúa Trời đã mạng lệnh cho dân Y-sơ-ra-ên rằng: *Các người hãy bắt hoặc trong bầy chiên, hoặc trong bầy dê, chiên con đực hay là dê con đực, tuổi giáp niên, chẳng tỉ vít chi, đoạn để dành cho đến ngày mười bốn tháng này; rồi cả hội chúng Y-sơ-ra-ên sẽ giết nó, vào lối chiều tối. Họ sẽ lấy huyết đem bôi trên hai cây cột và mành cửa của nhà nào ăn thịt chiên con đó.* Người tin Chúa phải sở hữu cho mình Luật pháp trọn vẹn, cả văn tự và Lễ thật và suốt cuộc đời của người đó sống trên đất này, môi miệng người đó phải có Luật pháp trọn vẹn này được công bố ra, nói ra, tôn cao Lời Đức Chúa Trời. Vì thịt chiên con là bóng về Luật pháp văn tự, còn huyết chiên con là bóng về Lễ thật, là Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời. Sự bôi trên mành cửa là bóng về Lời của Đức Chúa Trời được nói trên môi miệng của người tin Chúa, mà môi miệng là bóng về cửa của nhà mình. Chúa Jê-sus đã phán: *Này, Ta đứng ngoài cửa mà gõ; nếu ai nghe tiếng Ta mà mở cửa cho, thì Ta sẽ vào cùng người ấy, ăn bữa tối với người, và người với Ta.* Sự chúng ta trông cậy, trông mong đó là nói về ma-na đang giấu kín, mà ma-na là bóng về Lễ thật, là Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời. Chính Lễ thật là thực chất căn bản, vì Lễ thật sẽ không bao giờ qua đi, nhưng sẽ được Đức Thánh Linh ghi tạc vào trong lòng, trong trí của những người nào được nghe và gìn giữ lấy Lễ thật làm lương thực nuôi sự sống của linh hồn mình và đó là điều Đức Giê-hô-Va đã hứa: *Này là giao ước mà Ta sẽ lập với nhà Y-sơ-ra-ên sau những ngày đó. Ta sẽ đặt luật pháp Ta trong bụng chúng nó và chép vào lòng. Ta sẽ làm Đức Chúa Trời chúng nó, chúng nó sẽ làm dân của Ta.* Kinh-Thánh tham khảo: Xuất Ê-díp-tô Ký 12; Giê-rê-mi 31; Khải huyền 3;